

LIGJ
Nr .9214, date 1.4.2004

FZ. 27-2004

PER RATIFIKIMIN E "MARREVESHJES SE EKSTRADIMIT NDERMJET
REPUBLIKES SE SHQIPERISE DHE REPUBLIKES ARABE TE EGJIPTIT"

Ne mbështetje te neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 pika 1 te Kushtetutës, me propozimin e
Këshillit te Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKES SE SHQIPERISE

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet "Marrëveshja e ekstradimit ndërmjet Republikës se Shqipërisë dhe
Republikës Arabe te Egjiptit", nënshkruar ne Kajro me 2.4.2002.

Neni 2

Ky ligj hyn ne fuqi 15 dite pas batimit ne Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr .4211, date 26.4.2004 te Presidentit te Republikës se Shqipërisë,
Alfred Moisiu

MARREVESRJE NDERMJET REPUBLIKES SE SHQIPERISE DHE REPUBLIKES
ARABE TE EGJIPTIT MBI EKSTRAD IMIN

Republika e Shqipërisë dhe Republika Arabe e Egjiptit, këtej e tutje te quajtura "Palët" ,
duke dëshiruar te zhvillojnë bashkëpunimin ne çështje te gjyqësorit midis te dy vendeve,
duke njohur rendësin e përfundimit te Marrëveshjes për bashkëpunimin gjyqësor mbi
ekstradimin, kane rene dakord si me poshtë:

Neni 1

Detyrimi për te ekstraduar

Palët bien dakord te këmbëjnë ekstradim te personave ne territorin e tyre te cilët janë
akuzuar ose dënuar nga gjyqësori i shtetit tjetër, ne baze te rregullave dhe kushteve te
neneve vijuese.

Neni 2

Vepra te ekstradueshme

Ekstradimi do te ekzekutohet për:

- a) Te gjitha veprat qe përbejnë vepra te dënueshme me privim te lirisë për te paktën një vit, ose me një dënim me te rende.
- b) Ne varësi te paragrafit (a) te këtij neni, një vepër do te jete vepër e ekstradueshme edhe nëse përbën një tentative ose komplot, duke ndihmuar ose duke bashkëpunuar, ose duke qene bashkëpunëtor para ose pas faktit, për kryerjen e një vepre te përshkruar ne paragrafin (a).
- c) Te gjitha dënimet e dhëna nga gjykata e shtetit kërkues, te krimeve te përshkruara ne paragrafin (a) te këtij neni, me kusht qe periodha e paraburgimit te mos jete me pak se gjashte muaj.
- d) Për qëllimet e këtij neni, një vepër do te jete vepër e ekstradueshme ne mënyrë te pavarur, ne rast se vepra specifikohet brenda se njëjtës kategori shkeljesh ose përshkruhet me te njëjtën terminologji sipas ligjeve te Palëve Kontraktuese.
- e) Ne rast se është pranuar ekstradimi për një vepër te ekstradueshme, ai do te pranohet edhe për çdo vepër tjetër te specifikuar ne kërkesë, edhe pse vepra e fundit është e dënueshme me me pak se një vit privim lirie, me kusht qe te përmbushen te gjitha kërkesat e tjera te ekstradimit.

Neni 3

Shkaqet e detyrueshme te mospranimit

Ekstradimi nuk do te pranohet:

- a) Ne rast se personi qe kërkohet te ekstradohet është shtetas i shtetit te cilit i behet kërkesa; shteti te cilit i behet kërkesa, nëse e kërkon shteti tjetër, ua përcjell çështjen autoriteteve kompetente te tij dhe shfrytëzon hetimet e kryera nga shteti kërkues.
- b) Ne rast se vepra për te cilën kërkohet ekstradimi është krim politik ose e lidhur me një krim politik ne shtetin te cilit i behet kërkesa.
Megjithatë, sulmi kundër jetës se presidenteve te shtetit ose ndonjëres prej familjeve te tyre, si dhe veprat terroriste, nuk do te konsiderohen krime politike.
- c) Ne rast se vepra për te cilën kërkohet ekstradimi është vepër ne baze te ligjit ushtarak.
- d) Ne rast se vepra për te cilën kërkohet ekstradimi, është kryer tërësisht ose pjesërisht ne shtetin te cilit i është bere kërkesa ose ne juridiksionin e tij.
- e) Ne rast se vepra për te cilën kërkohet ekstradimi, jepet nga një gjykim përfundimtar ose një urdhër për vazhdimin e çështjes, ose mund te jete i anulueshëm.
- f) Ne rast se për veprën për te cilën kërkohet ekstradimi çështja penale ka përfunduar ose dënimi është dhënë sipas ligjit te shtetit kërkues ne kohen e marrjes se kërkesës.
- g) Ne rast se vepra për te cilën kërkohet ekstradimi fiton imunitet ndaj procedimit ose dënimit për shkak amnistie sipas secilit shtet.

Neni 4

Shkaqe alternative për mospranim

Ekstradimi mund te mos pranohet:

- 1) Ne rast se shteti te cilit i është bere kërkesa ka motive thelbësore për te besuar se dënimi i mundshëm i veprës ne shtetin kërkues është cilësisht i ndryshëm nga dënimi i mundshëm i dhënë për te njëjtën vepër ne gjykatat e shtetit te cilit i është bere kërkesa.
- 2) Ne rast se personi i kërkuar është shpallur fajtor ne mungese, autoritetet kompetente te vendit te cilit i është bere kërkesa mund te mos e pranojnë ekstradimin, ne rast se shteti kërkues nuk i jep shtetit tjetër informacionin qe demonstroi qe personit i është ofruar mundësi e mjaftueshme për përgatitjen e mbrojtjes.
- 3) Ekstradimi nuk pranohet ne rast se shteti te cilit i është bere kërkesa ka motive materiale për te besuar se kërkesa për ekstradim është bere me qellim ndjekjen ose dënimin e një personi për shkak te racës, fesë, kombësisë, te drejtave politike dhe kushtetuese te atij personi, ose qe pozita e personit ne fjale mund te paragjykohe për ndonjërin prej këtyre arsyeve.

Neni 5

Kanalet e komunikimit dhe dokumentet e kërkua

- 1) Një kërkesë për ekstradim duhet te behet me shkrim dhe te transmetohet fermës kanaleve diplomatike.
- 2) Një kërkesë për ekstradim duhet te shoqërohet si me poshtë me:
  - a) origjinalin ose një kopje te vërtetuar te vendimit ose masës se arrestit, sipas rrethanave te përcaktuara ne ligjin e shtetit kërkues;
  - b) deklarate përmbledhëse te veprave për te cilat kërkohet ekstradimi, duke shpjeguar kohen dhe vendin e kryerjes se tyre, karakterizimin, si dhe nenet përkatëse mbi te cilat vepra ne fjale është e dënueshme;
  - c) një përshkrim sa me te sakte te personit te kërkuar, se bashku me çdo informacion tjetër qe mund te ndihmoje ne përcaktimin e identitetit dhe kombësisë se tij.
- 3) Me përjashtim te rasteve kur kjo marrëveshje parashikon ndryshe, procedurat ne lidhje me ekstradimin dhe arrestin paraprak do te udhëhiqen vetëm nga ligji i shtetit qe i kërkohet ekstradimi.

Neni 6

Pranueshmeria e dokumenteve

Dokumentet ne mbështetje te një ekstradimi do te merren dhe do te pranohen si dëshmi ne procedurat e ekstradimit. Dokumentet duhet te jene te vërtetuara nga një gjyqtar, magjistrat ose punonjës gjyqësor si dokumentet origjinale ose kopjet e vërteta, dhe do te vërtetohen edhe me vulën zyrtare te Ministrisë se Drejtësisë

Neni 7

Arrestimi i përkohshëm

1. Ne rast urgjence, gjyqësori i shtetit kërkues mund te beje kërkesë për arrestim te përkohshëm te një personi.
2. Është e nevojshme qe kërkesa për arrestimin e përkohshëm te përfshijë njërin prej dokumenteve te përmendura ne paragrafin 2-a ne nenin 5, një deklarate te veprës se kryer, kohëzgjatjen e masës se dënimit te shpallur ose te dhënë, duke treguar kohen dhe

vendin ku u krye, si dhe te jepet informacion sa me i hollësishëm e i disponueshem, qe do te ndihmoje ne identitetin dhe vendndodhjen e personit ne fjale.

3. Arrestimi i përkohshëm i përcillet gjyqësorit te shtetit te cilit i behet kërkesa drejtpërdrejt me poste ose telegram, ose me regjistrim tjetër me shkrim.

4. Ne rast se kërkesa zbatohet me përpikëri, gjyqësori i shtetit te cilit i është bere kërkesa do ta ekzekutoje kërkesën siç parashikohet ne ligjin e tij dhe do t'ia komunikoje menjëherë vendimin e tij shtetit kërkuar.

Neni 8

Arrestimi i përkohshëm

1. Arrestimi i përkohshëm mund te ndërpritet ne rast se shteti te cilit i është bere kërkesa nuk e ka marre kërkesën dhe dokumentet e specifikuar ne paragrafin 2 te nenit 5 brenda tetëmbëdhjete (18) ditëve nga data e arrestimit, qe do te shtrihet deri ditën e pare te punës, nëse dita e fundit është dite pushimi kombëtare.

2. Ne te gjitha rastet, arrestimi i përkohshëm nuk do te kaloje një periudhe (40) dyzet ditore nga data e arrestimit.

3. Shteti te cilit i është bere kërkesa mund te liroje përkohësisht ne çdo kohe personin e kërkuar dhe te marre te gjitha masat qe te mos e lejoje atë te arratiset jashtë territorit.

4. Lirimi i personit nuk ndalon riarrestimin ose ekstradimin e atij personi, nëse pas kësaj merret kërkesa për ekstradimin. Ne te gjitha rastet koha e kaluar ne ndalim do te përfshihet ne masën e dënimit.

Neni 9

Informacioni shtese

Ne rast se shteti te cilit i është bere kërkesa mendon se informacioni i dhënë ne mbështetje te kërkesës se ekstradimit nuk është i mjaftueshëm, ai mund t'i kërkojë shtetit kërkuar përmes kanaleve diplomatike te tij te japë informacionin shtese brenda një kohe te arsyeshme, siç specifikohet prej tij.

Neni 10

Kërkesat e njëkohshme

Ne rast se ekstradimi kërkohet njëkohësisht nga me shume se një shtet për te njëjtën vepër ose për vepra te ndryshme, shteti te cilit i është bere kërkesa do ta marre vendimin e tij lirisht duke pasur parasysh te gjitha rrethanat veçanërisht kombësinë, mundësinë e ekstradimit te ndërsjelle te mëvonshëm, datën e marrjes se kërkesave, masën e rëndesës se krimit, vendin e kryerjes se krimit dhe te personit te kërkuar.

Neni 11

Sekuestrimi dhe dorëzimi i objekteve

1. Pa paragjykuar te drejtat e tij dhe te drejtat e palës se trete dhe ne varësi te se drejtës penale te tij dhe me kërkesë te shtetit tjetër, shteti te cilit i është bere kërkesa do te sekuestroje dhe do te dorëzojë sa me poshtë:

- a) objektet që përbejnë prova, që kanë të bëjnë me krimin subjekt i dorëzimit,
  - b) objektet që janë të ardhura nga krimi, që janë gjetur para dhe pas ekstradimit,
  - c) objektet që janë siguruar si kthim për të ardhurat nga krimi.
2. Objektet mund të dorëzohen edhe nëse personi i kërkuar nuk mund të ekstradohet për shkak të arratisjes ose vdekjes së tij, në rast se nuk nevojiten për procedurat penale në shtetin të cilit i është bërë kërkesa.
3. Në rast se shteti të cilit i është bërë kërkesa ose ndonjë palë tjetër e trete ka fituar të drejta mbi objektet e mësipërme, këto objekte do t'i kthehen shtetit të cilit i është bërë kërkesa sa më shpejt që të jete e mundur pa tarife pas përfundimit të procedurave në territorin e shtetit kërkuar, në rast se shteti të cilit i është bërë kërkesa ose ndonjë palë tjetër e trete nuk heq dorë nga e drejta e zotërimit të tyre.
4. Shteti të cilin është bërë kërkesa mund të dorëzojë pasurinë me kushtin e sigurimeve të kënaqshme nga shteti kërkuar që kjo pasuri do t'i kthehet shtetit të cilit i është bërë kërkesa sapo që të shihet e arsyeshme. Shteti të cilit i është bërë kërkesa mund edhe të shtyjë dorëzimin e kësaj pasurie në rast se ajo nevojitet si prove në shtetin të cilit i është bërë kërkesa.

Neni 12 Vendimi mbi kërkesën

1. Përmes kanaleve diplomatike, shteti të cilit i është bërë kërkesa do të njoftojë shtetin kërkuar për vendimin e tij për ekstradimin.
2. Arsytet e vendimit të mospranimit do të deklarohen plotësisht ose pjesërisht.
3. Në rast pranimit shteti të cilit i është bërë kërkesa përcakton mënyrën, vendin dhe datën me të përshtatshme për ekzekutimin e ekstradimit.
4. Në varësi të rastit të përmendur në paragrafin 5 të këtij neni, personi që do të ekstradohet mund të lirohet pas 15 ditësh nga data e caktuar në rast se ky person nuk është ekstraduar në datën për të cilën është rënë dakord. Në të gjitha rastet, personi që do të ekstradohet do të lirohet pas 30 ditësh nga data e caktuar dhe në këtë rast shteti të cilit i është bërë kërkesa mund të mos e pranojë ekstradimin për të njëjtën vepër.
5. Në rast se ekstradimi i personit të kërkuar pengohet për shkak të rrethanave të jashtëzakonshme, pala e interesuar njofton palën tjetër për këto rrethana para kalimit të datës së caktuar. Të dy shtetet bien dakord për një datë tjetër dhe, nëse kërkohet, një vend të ri ekstradimi. Në këtë rast, do të zbatohen dispozitat e paragrafit pararendës.

Neni 13 Dorëzimi i përkohshëm dhe i shtyre

1. Në rast se personi që do të ekstradohet është akuzuar ose dënuar në shtetin të cilit i është bërë kërkesa për një vepër të ndryshme nga vepra për të cilën kërkohet ekstradimi, shteti të cilit i është bërë kërkesa merr vendimin e tij dhe njofton shtetin kërkuar, në bazë të kushteve të paragrafit 1 dhe 2 të nenit 12. Në rast pranimit, ekstradimi i personit të kërkuar do të shtyhet deri në gjykimin e tij në shtetin të cilit i është bërë kërkesa. Ekstradimi do të ekzekutohet në një datë të caktuar sipas dispozitave të paragrafit 3 të nenit 12. Zbatohet edhe dispozitat e paragrafit 4 dhe 5 të të njëjtit nen.

2. Dispozitat e këtij neni nuk e pengojnë mundësinë që personi i kërkuar për t'u ekstraduar të paraqitet për një periudhë të caktuar kohe para autoriteteve gjyqësore në shtetin kërkues, me kusht që personi të vazhdojë të mbahet i ndaluar dhe të kthehet pas marrjes së vendimit të këtyre autoriteteve.

Neni 14 Rregullimi i veçantisë

Personi i ekstraduar nuk mund të procedohet, as të ndalohej, as të kufizohet në lirinë e tij vetjake në çfarëdo mënyrë për një vepër të kryer para dorëzimit të tij dhe të ndryshme nga ajo për të cilën ai u ekstradua, përveçse në rastet e mëposhtme:

- a) Në rast se shteti dorëzues bie dakord për këtë, me kusht që të behet një kërkesë në lidhje me këtë dhe kjo t'u bashkëngjitet dokumenteve të parashikuara në nenin 5 dhe dosjes gjyqësore ku të përfshihet deklarata e personit të ekstraduar mbi shtyrjen e ekstradimit, dhe duke iu referuar faktit që personi në fjalë të kishte mundësinë të mbrohej para autoriteteve të shtetit.
- b) Kur personi, pasi të këtë pasur mundësinë për t'u larguar nga territori i shtetit të cilit iu dorëzua dhe nuk ka ekzekutuar brenda 45 ditëve të lirimit të tij të fundit ose është kthyer në atë territor pas largimit prej tij.
- c) Në rast se personi i kërkuar, nëpërmjet një garancie ose ndryshe, pranon zyrtarisht t'i dorëzohet shtetit kërkues, shteti dorëzues mund ta dorëzojë personin sa më shpejt që të jete e mundur pa procedura të tjera.

Neni 15 Ekstradimi në një shtet të tjetër

Përveç sa përmendet në nenin 14, paragrafi (b), për ta lejuar shtetin kërkues që ta ekstradojë të ekstraduarin në një shtet tjetër do të kërkohet miratimi i shtetit të cilit i është bërë kërkesa. Për këtë qëllim, shteti kërkues i bën një kërkesë shtetit të cilit i është bërë kërkesa duke i bashkëngjitur asaj një kopje të dokumenteve të paraqitura nga shteti i tjetër.

Neni 16 Karakterizimi ligjor

Në rast se karakterizimi ligjor i procesit në varësi të veprës është modifikuar gjatë procesit të ndërmarrë kundër personit të dorëzuar, ai nuk mund të akuzohet ose të procedohet në rast se elementet që përbejnë krimin, sipas karakterizimit të modifikuar të tyre, nuk e lejojnë ekstradimin.

Neni 17 Transiti

1. Me marrjen e kërkesës përmes kanaleve diplomatike ose ndonjë mjeti tjetër të përmendur në nenin 20 të kësaj Marrëveshjeje, të dyja Palët Kontraktuese do të pranojnë kalimin e personit të ekstraduar tek secili prej tyre nga një shtet i tjetër përmes ndonjërit

prej territoreve. Kërkesa e mësipërme do të shoqërohet me dokumentet e nevojshme që provojnë se kjo çështje është e lidhur me një krim që mund të çojë në ekstradim. Megjithatë, në rast se personi që do të transferohet është shtetas i shtetit të cilit i është bërë kërkesa, kjo kërkesë kalimi mund të mos pranohet.

2. Në rast përdorimi të linjave ajrore, do të zbatohen këto dispozita:

a) Kur nuk kërkohet ulja e avionit, shteti kërkues njofton shtetin neper hapësirën e të cilit do të behet kalimi, për ekzistencën e dokumenteve të parashikuara në paragrafin 2 (a) nëni 5. Në rast uljeje për shkak të një situatë të jashtëzakonshme, ky njoftim do të ketë efektet e një kërkesë për ruajtje të përkohshme të përmendur në nënin 7 dhe shteti kërkues duhet të bëjë një kërkesë kalimi të zakonshme.

b) Në rast se kërkohet ulja e avionit, shteti kërkues bën një kërkesë kalimi sipas dispozitave të paragrafit 1 të këtij nëni.

c) Në rast se shteti të cilit i është kërkuar lejkalimi kërkon edhe ekstradimin e personit në fjale, kalimi i personit mund të shtyhet deri se gjyqësori i këtij shteti të përfundojë procedimin e personit në fjale.

Neni 18 Shpenzimet

1. Shteti të cilit i është bërë kërkesa do të mbulojë të gjitha shpenzimet sipas juridiksionit të tij që lindin nga procedurat e ekstradimit.

2. Shteti kërkues mbulon të gjitha shpenzimet e kryera për kalimin e personit neper territorin e shtetit të cilit i është bërë kërkesa.

Neni 19 Gjuha

Kërkesat dhe dokumentet e bëra në zbatim të këtij traktati do të shoqërohen me një përkthim në gjuhën e shtetit të cilit i është bërë kërkesa ose në gjuhën angleze.

Neni 20 Autoritetet kompetente

Për qëllimet e këtij traktati, autoritetet kompetente do të përcjellin dhe do të marrin të gjitha kërkesat dhe përgjigjet ndaj tyre. Autoriteti kompetent për Republikën e Shqipërisë do të jetë Ministria e Drejtësisë.

Për Republikën Arabe të Egjiptit do të jetë Departamenti i Përgjithshëm i Bashkëpunimit Ndërkombëtar dhe Kulturor pranë Ministrisë së Drejtësisë.

Neni 21 Koha e zbatimit

Kjo Marrëveshje do të zbatohet për shkelje të kryera para dhe pas datës së saj në fuqi.

Neni 22 Dispozitat përfundimtare

Për qëllimet e zbatimit të dispozitave të saj, termi i autoriteteve gjyqësore do të përfshijë gjykatat dhe Prokurorinë e Përgjithshme.

Neni 23

Çdo vështirësi që mund të lindë nga interpretimi ose zbatimi i traktatit do të zgjidhet përmes negociatave ose me Ministrinë e Drejtësisë, ose përmes kanaleve diplomatike.

Neni 24

Palët do të njoftojnë njëra-tjetrën me shkrim, përmes kanaleve diplomatike, për përmbushjen e procedurave kushtetuese të kërkuara nga ligjet përkatëse të tyre për hyrjen në fuqi të kësaj Marrëveshjeje.

Kjo Marrëveshje hyn në fuqi gjashtëdhjetë (60) dite pas datës së marrjes së njoftimit të mësipërm të kërkuar në këtë nen.

Neni 25

Kjo Marrëveshje do të mbese në fuqi për një periudhë të pacaktuar kohe, Megjithatë, çdo palë mund ta ndërpresë Marrëveshjen në çdo kohë me anë të një njoftimi me shkrim përmes kanaleve diplomatike. Në këtë rast, Marrëveshja do të pushojë së zbatuari një vit pas datës së marrjes së njoftimit të mësipërm nga pala tjetër.

Në prani të njeri-tjetrit, të nënshkruarit, duke qene plotësisht të autorizuar për këtë nga qeveritë përkatëse të tyre, firmosen këtë Marrëveshje.

Bere në Kajro, më 2.4.2002 në tri (3) kopje origjinale, secila në gjuhët shqip, arabisht dhe anglisht, ku të gjitha kopjet janë njësoj/barasvlefshmerisht autentike dhe në rast mosmarrëveshjesh në interpretim, kryesore do të jete kopja në anglisht.